

GAZETA LWOWSKA.

We Srodę

N^{ro}. 147.

18. Grudnia 1822.

Wiadomości krajowe.

Ze Lwowa. — Przy C. K. Sądzie karnym w Samborze są dwa miejsca bezpłatnych Anskultatorów do obsadzenia. Życzący sobie takowe otrzymać, mają prośby swoje świadectwem pończonych nauk prawą, dekretem obiecaności i zaświadczeniem funduszu utrzymania się wsparte, podać do pomienionego Sądu karnego w ciągu 4 tygodni od dnia niniejszego obwieszczenia.

Uwiedomienia.

Podług 23. i 24. §: istniejących, i Austriackiemu narodowemu bankowi naytashawiecy udzielonych Statutów, powołanymi bydź mają owi 100 akcyonaryusze za współczłonków wydziału, którzy podług wykazu książek akcyynych w sześć miesięcy przed czasem i w czasie powołania wydziału posiadali naywiększą ilość akcyy.

Ponieważ czas ten zbliżył się, przeto ze strony Dyrekcyy bankowey ze względu liczby akcyjów i przy równey liczbie, ze względu dawniejszych arkuszy książki akcyynéy, kładą się tu podług abecadłowego porządku wszyscy Panowie akcyonaryusze, którzy d. 1. Lipca 1822 posiadali naywiększą ilość akcyy i dotychczas je posiadają:

Appl Franciszek. — Arnstein i Esheles. — Bathiany Xiążę Filip. — Bergera Tad. s. p. synowie. — Berger Wincenty. — Behrman synowie. — Bianchi, Duca di Casa Lanza Fryderyk Baron. — Biedermann M. L. — Bogsch Jakób. — Borsch Fryderyk. — Buol-Schauenstein Jan Rudolf Hrabia. — Cardelach Leopold. — Clary Jan Xiążę. — Conrad Jan. — Dessauer z synem A. — Dietrichstein Fr. Xawery Hrabia. — Dietrichstein Maurycy Hrabia. — Du Montel Baron. — Elkan L. A. — Erbmannszabl Franc. — Familiyny C. R. opatrujący fundusz. — Faulal Wincenty. — Frank i Komp. — Fries i Komp. — Galler Mateusz. — Geymüller Jan Henryk starszy. — Geymüller Jan Henryk synowiec. — Gilleis Józef Hrabia jako posiadacz sdei kommissu. —

Goldstein L. G. — Gosmar W. A. — Gundelfingea Karol Józef. — Harrach Hrabia Jan. — Hassaurek Franc. — Heimannowie bracia. — Heiss Franc. — Henikstein i Komp. — Herring Jan. — Herz L. N. — Hoffmann i Goldstein. — Izenflaum Karol. — Kiński opiekun Xięcia Rudolfa. — Königswarter Maurycy. — Kuferle Ignacy. — Laso Dimitr. — Laemel i syn. — Liebenberg i synowie. — Lichtenstein Jan Xiążę. — Lissl Jan Chrzejciel. — Lo Presti Ludwik Baron. — Lorentz Marcin C. K. Radca Stann i Konferencyi. — Löwenthal J. J. — Medyolańska fabryka cyny i kartonu P. Kramera i Komp. — Mannes Franciszek. — Mayer Jan. — Meyr Franc. Xaw. — Meiller Jędrzey. — Meislowie bracia. — Montano J. A. — Müller Jan Krzysztof. — Neny Justyn Hrabia. — Neumayer Józef. — Neuwall M. — Pauspartelowie bracia. — Pernold Karol Leop. — Plank Franc. — Poller Antoni Franc. — Prettenhofer Jozef Fr. — Provencheres Karol. — Radislo witsch Jędrzey. — Schloissniggowie bracia. — Schloissnigg Franc. Baron — Schönburg Otto Wiktor Xiążę. — Schmidt Jan Leop. — Schopp Józef Maryia. — Schuller Adam. — Schuller J. G. i Komp. — Schwarz Jan Jakób. — Schwarzenberg Jan Xiążę. — Schwighofer Jan Grzegorz. — Sing Grzegorz Szymon. — Singer Józef Leop. — Stany Niższo-Austriackie. — Stein Leopold. — Steinbauer Jan. — Steiner Melchior. — Stoecker Gr. Ludw. — Trauttmansdorff Ferdynand Xiążę. — Triangi Antoni Hrabia. — Wacken N. — Walter Leonard. — Wayna i Komp. — Wayna Józef. — Weichersheim M. H. — Weiss Adolf. — Welzer Mateusz Józef. — Werthheimsteina Hermana s. p. wdowa. — Wiener i synowie. — Wirtemberg Ferd. Xiążę. — Würth Antoni.

Ci wymienieni PP. Akcyonaryusze, którzy innym odstąpiwszy akcyi swoich bez wdania się tuteyszego urzędu, nie posiadają ani dwudziestu ośmiu bankowych akcyy, raczą w krótkim czasie zgłosić się do bankowey Dy-

rekeyi, ażebyśmy byli w stanie przed zgromadzeniem wydziału do wszystkich PP. Akcyonaryuszów wydać list wzywający, do osobistego stawienia się i działania.

Wydziałowe zgromadzenie odbędzie się w nowym domu bankowym na ulicy szynkar-skiej d. 13. Stycznia 1825.

Wiedeń d. 28. Listopada 1822.

Józef Hrabia Ditrichstein,
Gubernator C. K. Aust. uprzywilejowanego
Banku narodowego.

Melchior Kawaler Steiner,
Zastępca Gubernatora w Banku Narodowym.
Jan Krystyjan Bruchmann,
Dyrektor Banku.

Kurs Wiedeński z dnia 7go Grudnia: Obligacye długu Stanu 5 procentowe w M. R. 84 1/3. — Obligacye na pożyczkę do wygrania przez losy z r. 1820 za 100 ZR. M. R. —. — Obligacye na pożyczkę do wygrania przez losy z r. 1821 za 100 ZR. M. R. 103 1/3. — Certyfikaty na pożycz. z r. 1821 za 100 M. R. 103 3/8
Kurs na Augsburg za 100 Kur. 100 — Uso. —
Moneta konwencyjna za 100, 249 7/8. — Akcye bankowe, jedna po 947 1/2 ZR. M. R.

Wiadomości zagraniczne.

Brazylia i Portugalia.

Przez Francuzką Gabarre *la Durance* odebrano w Paryżu wiadomości z Rio-de-Janeiro aż do 25. Września. Podług tych wiadomości był Xiążę Rejent mianowany Konstytucyjnym Cesarzem Brazylji. Uroczyste obwołanie miało nastąpić w dzień jego urodzin d. 12. Października. Muncypalność z Rio-de-Janeiro wydała przeto d. 21. Września następującą odezwę do ludu i do wojska: »Muncypalność uwiadamia lud i załogę tęj stolicy, że, ponieważ jest jednomyślną wolą narodu, ażeby Xiążę Rejent został obwołany Konstytucyjnym Cesarzem Brazylji, i życzeniem, by ten powszechnie od całej Brazylji żądany akt, przez pospieszne postępowanie nie okazał się czynem fakcyi, lecz, akt ten dziełom światowych aby z tego samego powodu i przy ważności jego skutków, w obliczu całego świata z przyzwolitą wystąpił formalnością, przeto Muncypalność zaczęła wydawać nie które rozporządzenia, by to obwołanie Xięcia Rejenta Cesarzem, odbywało się nie tylko w stolicy, ale i po innych miastach kraju dnia 22. Października w dniu urodzenia Xięcia Rejenta, i to w sposób iak najsolenniejszy. Rozważywszy, że to dla sprawy Brazylji będzie wielkiej wagi, dla naszej niepodległości z wielką chwałą, a dla ludu na nas oczy swoje obracającemu przedmiotem po-

dziwienia, że Xiążę Rejent d. 12. Października we wszystkich, albo prawie we wszystkich prowincyach Cesarzem Konstytucyjnym Brazylji w sposób najsolenniejszy obwołany będzie, przeto Muncypalność uprasza lud i wojsko stolicy, by w tym szczęśliwym dniu dało poznać swój zapas, i uprasza oraz mieszkańców Rio dla połączenia się z nią przy obchodzie tak uroczystego, wielkiego i sławnego aktu.«

Rio d. 21. Września 1822.

Józ. Klement Perreira.

We trzy dni wprzód ogłoszono następujący wyrok Xięcia Rejenta:

»Rozważywszy, że w Brazylji znajdują się jeszcze osoby nieprzychylnie sprawie politycznej niepodległości, którą ludom ogłaszałem i bronić poprzysiągłem, i bądź to w skutku haniebnej niewiadomości, albo ślepego fanatyzmu rozsięwają wieści szkodliwe jedności i spokojności wszystkich dobrych Brazyljanów, co większa staraia się pozyskać sobie zwolenników, cznieć się być zniewolony do tęg pa-nującej potrzeby, by zapobiedz temu nieszczęściu i oddalić niewiernych z Brazylji, ażeby czynności ich i zdania nie rozjątrzyły dobrych i prawych Brazyljanów do prawdziwego oporu, a przeto aby nie powstała wojna domowa, której uniknąć jest celem moich usiłowań. Ale ponieważ dobroć i łagodność pragnę połączyć z surową sprawiedliwością z dobrem publicznym, tęg najwyższem prawem Narodów, przeto rozporządza to, co moia Rada Stanu za przyzwolitę uznała.«

»Daię powszechną amnestyją wszystkim politycznym mniemaniem szerzącym się aż do czasu wysścia tego Królewskiego wyroku, wszelako z wyjątkiem tych osób, które inż są więzionemi, i których proces rozpoczęty. Każdy Portugalczyk, albo Brazyljczyk, który się przyłączy do niniejszego systematu Brazylji, albo ku tęg obronie okaże się ochoczym, będzie nosił na lewem ramieniu kwiat zielony w złotym trójkącie i z godłem: »Niepodległość albo śmierć!«

»Wszyscy ci, którzy do tego systematu przystąpić nie zechcą, nie powinni używać z dobrymi obywatelami dobrodzieystwa obywatelskich związków, których szanować nie umieją, i zaleca się im, by po ogłoszeniu tego Królewskiego wyroku po prowincyach, żądali niezwłocznie paszportów swoich, i ażeby opuścili miejsce swojego pomieszkania w przeciągu miesiąca, a Brazyljią po upływie czterech miesięcy, jeżeli mieszkają w miastach w środku

kraju będących, zaś we dwa miesiące, jeżeli mieszkają w miastach nad brzegami.«

»Gdy w tym przeciągu czasu słownie albo na piśmie osmielili się systemat i święta sprawę Brazylii naruszyć, summarycznie przeciw nim postępować się będzie i będą ukarani podług surowości prawa względem zbrodni zdrady stanu i zaburzenia publicznej spokoyności.«

»Wszyscy ci, co mimo odebranego napomnienia wszelako w Brazylii pozostaną tężżo samęj karze podpadają.«

»J. B. de Andreade e Silva, wsoółczonka Rady N. Dón Juana VI. a w równym czasie i Mój Minister Spraw Wewnętrznych odebrał zlecenie względem wykonania tego wyroku; on go ogłosi i Rządowi prowincjonalnym Brazylii poszle jego odpisy.«

(Podpisy).

Hiszpania.

Od granic Hiszpańskich d. 11. Listopada.

— List pisany z Urgelu zawiera powody, dla których Rejencya przeniosta się do Puycerda. Już dawno myślała zmienić Stolicę dla ulgi ciężaru mieszkańcom, gdyż miasto to napełnione było tłumem ludzi przybywających dla walczenia pod chorągwiami Królewskimi; gdy zaś teraz drogi są śniegiem obryte i ledwo dla gościów dostępne; gdy mało jest domów mieszkalnych, a żywność droga, z tych więc przyczyn przeniosta się Rejencya do Puicerda. Niebo zdaie się sprzyjać tęż odmianie, gdyż w dniach, kiedy się uskuteczniła, była najpiękniejsza pogoda. — Rejencya oznajmiła swój zamiar Władzom cywilnym i wojskowym, a dowódcom poleciła najmocniejszą obronę. D. 10. t. m. wyjechała ztamtąd Rejencya, a nazajutrz stanęła w Puycerdzie, gdzie w południe odprawiła wiażd uroczysty. — Nie zaniedbuja (mówi tenże list) innym powodom przypisywać wyjazd Rejencyi, mianowicie zaś boiaźni; lecz nie zna tęż Rejencya. Już dawno oczekiwiała Myny pod murami Urgelu; przybywa on; lecz skoro do Urgelu weydzie, już ztamtąd nie powróci.

Wojsko Wiary ma składać w Nawarze z 1,500 ludzi piechoty a 100 jazdy. Jenerał O' Donel obęmuie naczelnę dowództwo, wziął z sobą 1,200,000 franków, a więccy ieszcze obiecano mu posłać.

Z Madrytu d. 17. Listopada. — Marszałkowie polni Laguna i Grimarest, zostali odsądzeni od wszelkich urzędów, ho-

norów i ozdób wojskowych, za opuszczenie Hiszpanii bez pozwolenia Królewskiego.

Dnia 13. t. m. Pan Conga wniósł na obradach Stanów, aby zabronić rozchodzeniu się po Hiszpanii bulli Papiężkięj potępiającęj wiele pism, wydanych przez Hiszpańskich liberalistów. Między temi pismami znajduja się: »Historia Inkwizycyi Hiszpańskieja«; napisana przez P. Llorente; — »Historia dochodów Duchowieństwa Hiszpańskiego«, przez Don Juan Sempore, i wiele innych. Żądał nadto P. Conga wraz z innymi Deputowanemi, aby uczynić wyraźne przedstawienie Dworowi Rzymskiemu względem przekroczenia iego władzy. Całą tęż rzecz odesłano do właściwęj Rommissyi.

Wczoraj Kommissyia podała Izbie wniosek względem prawa »Habeas corpus« i prawa o przeglądaniu domów. P. Conga wniósł, aby uchwała Stanów nie była uważana za wyrok, ale za prawo.

Twierdzą za rzecz pewną, iż Jenerał Mina ma być mianowany naczelnym dowódcą trzech korpusów wojska w Katalonii, Nawarze i Arragonii, a Jenerałowie Torrijos i Velasco zostawać będą pod iego rozkazami. Pierwszy korpus ma się składać z 40,000, a dwa drugie mają mieć po 10,000 ludzi. Całe wojsko ma stanąć na miejscu działania do dnia 1. Grudnia. Nakazany zaciąg do wojska i zbieranie się ochotników idzie bardzo pomyślnie i śpiesznie, zwłaszcza w południowych prowincyach. Jenerał Riego zdał w tęż mierze chlubny rapport na Zgromadzeniu Stanów.

Jenerał Mina wydał nową odezwę, w której ogłosił amnestyia dla żołnierzy z wojska Wiary, którzyby do dnia 20. b. m. przeszli na iego stronę.

Od granic Hiszpańskich d. 20. Listopada.

— Donoszą z Urgelu pod d. 10. t. m., co następuje: »Dziś rano Rejencya opuściła to miasto i udała się do Puycerda. Odmiana ta wzbudziła obawę i przestrah. Wielu mieszkańców, mianowicie Xięży, uszło z miasta; rozeszła się bowiem wieść, iż Jenerał Mina stoi już przed bramami Urgelu. — Dnia wczorajszego wieczorem Marszałek polny Romarillo został tu przyprowadzony pod mocną strażą; oskarżony jest o zdradę i miał nawet porwać się do szpady na naczelnego wodza Erolesa. Zamknięto go w głębokim więzieniu twierdzy i obchodzą się z nim surowo; co sprawiło powszechne zadowolenie. Działania wojenne idą szybko. Sześciotysięczne posiłki, które Mina otrzymał, jednym dodaia odwagi, a drugich trwoży. Lecz jeżeli wawozy pro-

wadzące do Urgelu będą dobrze bronione, niepodobna jest, aby się do nas dostał.»

Nadwyzwyczajny goniec przywiózł wiadomość o postanowieniu Stanów, aby wszystkich którzy dnia 7. Lipca nie wzięli się do broni, uwolniono od skargi. Tym sposobem zapobieży się nieprzyjemnemu powoływaniu do Sądu wielu znakomych osób.

Rejencyja, która d. 11. b. m. przybyła do Puycerda, składa się: z Margrabiego de Mataflorida, Barona d'Ortaffa, Barona Gisperta i trzech niższych urzędników. Wszyscy Członkowie ubrani byli okazale i przyymowano ich z największemi honorami. Orszak zbrojny towarzyszący im, składał się z 300 do 400 ludzi pieszych i konnych. Osada w Puycerda liczy tylko 150 do 200 ludzi. Powszechnie jest mniemanie, iż Rejencyja nie długo tam zabawi i w tych dniach ieszcze przeniesie swą stolicę do Llivii, lub za granicę Hiszpańską. Mina spiesznym krokiem postępuje ku Urgelowi, gdzie Baron Eroles zachorowawszy pozostać musiał.

Podróźni opisują, iak następuje, sposób, w jaki Rojaliści prowadzą wojnę na granicy. Każdy dowódca ma oddział stosowny do potrzeby, złożony od 300 do 1,000 ludzi, którzy są dobrze płatni, dobrze uzbroieni, po części jednostajnie ubrani i dopóty mu są wiernymi, póki im płaci. Z tym orszakiem wszędzie, gdziekolwiek przybywa, przymuszają młodych ludzi, aby się ile możności najlepiej ubraли, zbierali i szli za nim; przez odezwe lub postępnca, zawiadomia ich o miejscu połączenia się. Wielu przychodzi dobrowolnie, gdyż duchowienstwo wszędzie ich do tego zachęca, a nawet i towarzyszy. Dawnięczyiono różnicę między liberalistami i rojalistami; ale teraz zabierają wszystko, co mogą.

Francyja:

Monitor z d. 25. Listopada zawiera następujące Królewskie rozporządzenie:

»Ludwik XVIII. i t. d. — Rozważywszy, że na publicznem posiedzeniu Paryzkiego medycznego fakultetu zasły gorszące nieporządki i niespokojności*), i że to już nieraz działo się, iż uczniowie téy szkoły wykraczali przeciw publicznemu porządkowi; wzięwszy i

*) Paryzkie Gazety dotąd nic więcej nie donieśly o tém zdarzeniu, iak tylko to, że Rektor na wywspomnionym dniu był od uczniów bardzo po grubiańsku przyjęty.

to na uwagę, że to powinno bydź największem staraniem nauczycielów, utrzymywać karność, bez której nauka żadnych nie przyniesie owoców, a że te częste szkolne rozruchy znamienią wewnętrzną niedołężność urzędzenia tego zakładu, którą pośpiesznie zapobiedz należy, przeto na podanie Naszego Ministra Sekretarza Stanu Spraw Wewnętrznych, postanowiliśmy i postanawiamy, co następuje: Artykuł 1. Medyczny fakultet w Paryżu z n o s i é m y. — Art. 2. Nasz Minisser Spraw Wewnętrznych przełoży Nam pian do przekształcenia tego fakultetu. — Art. 3. Złożone pieniądze zapisu pierwszego ćwierćrocza będą uczniom oddane, a Wielki Mistrz tym uczącym się, o których pomyslnie zaciągnął wiadomości, pozwoli zapisać się na nowo do fakultetów Strasburgu albo w Montpellier, lub do iakięy inney szkoły lekarskiej. — Art. 4. Naszemu Ministrowi Sekretarzowi Stanu Spraw Wewnętrznych polecamy wykonanie niniejszego rozporządzenia. — Dań w naszym Pałacu w Tuileriach d. 22. Listopada 1822.»

(podp.) »Ludwik.«

Uczniowie Medycyny słuchający w *Hôtel Dieu* klinicznych odczytów Profesora Dupuytren ułożyli i podpisali mocną protestacyją z powodu zaszyłych nieporządków przy rozpoczęciu fakultetu medycznego i przeciw sprawcom tych gorszących scen (w których obchodzono się po grubiańsku z Xiędzem Nicolle godnym Rektorem wszechney Paryzkiej.) Uczniowie P. Roux w *Charité* poszli za przykładem uczniów w *Hôtel Dieu* i w chwili, gdy to piszemy (dodaie Gazeta Paryzka) więcę iak 1,200 autentycznych podpisów dowodzi zupełną podległość niezmiernę większości uczących się w tym fakultecie, tudzież ich oburzenie względem zaburzycielów spokojności, co wzniecili sprawindliwą suroweść Rządu.

X. Pradt i P. Guize, odpowiedzialni wydawcy Konstytucyonisty, zapozwani są na dzień 27. Listopada przed Sąd Policyi poprawczey. Koechlin, Deputowany Niższego Renu, autor stawnego ulotnego pisemka, którego wyciąg d. 23. Listopada potępił Konstytucyonista, powołany iest także przed Sąd wspomniany. — Michelot, wydawca Dziennika »*Miroira*« miał przed tym Sądem stawić się d. 29. Listopada; obwiniono go, że pozwał sobie rzuć potwarz na dramatycznych cenzorów.